

Miško Kranjec: Režonja na svojem

1.) Primerjava zgradbe novele pri Vorancu in Kranjcu:

Pri obeh je zgradba pravzaprav zelo podobna, oba povezujeta daljše časovno obdobje s posameznimi odseki, ki so pomembni za razumevanje celotnega dela.

2.) Oznaka pripovednih oseb preko opisa, dialoga, pripovedi, notranjega monologa:

Glavni 'junak', okoli katerega se vsa zgodba vrti je v tem delu Režonja. Je razumen in vesten človek, prežet je z ljubeznijo do zemlje, a tudi s slo po bogastvu. Zemlji nameni vso svojo pozornost, zato zanemari družino. Zanj bi lahko rekli, da je plamen ljubezni do vsega razen zemlje izgorel, kar pa ne velja za njegovo ženo, Režonjičko, ki mu sicer stoji ob strani, vendar pa se zaradi neizpolnjene potrebe po ljubezni obrne po rešitev k drugemu moškemu. Pomembno vlogo igra tudi Žid Bergmann, ki igra nekakšnega angela vesti, in zdi se, kot bi res lahko Režonji bral misli. Drugače pa se on še bolj poja za denarjem kot Režonja in je pri tem zelo sebičen in krut. Režonjevi otroci dojemajo svet drugače, saj niso trpeli tako hudega pomanjkanja, kot ga je on. Po enem letu bivanja v novi hiši se jim to zdi že samoumevno, kot bi pozabili, v kakšni bedi so živeli prej.

3.) Primerjava odnosa do zemlje pri povednih oseb pri Vorancu in Kranjcu:

Oba pisatelja poudarjata pomembno vlogo, ki jo zemlja igra med kmečkim prebivalstvom, vendar pa obstajajo razlike v njunem pojmovanju zemlje kot vrednote. Pri Vorancu pomeni zemlja bogastvo, čast in s tem oblast, ne pa le vir kruha, kot jo dojema Kranjčev Režonja. Voranc predstavlja zamljo tudi kot nekakšen večni boj med naravo in človekom - boj, kjer človek ne more zmagati, ampak lahko naravo le vzljubi ali pa se ji prilagodi. Režonja zemljo ljubi ne le zaradi tega, kar mu daje, ampak je do nje razvil takšno navezanost, kot bi pravzaprav moral ljubiti svojo ženo.